

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlanu se pisma tiskaju po 5 nov. svaki rođnik. Oglaš. od 5 rok-dakih stoji 60 n. za svaki rođnik više 5 n. ili u slučaju otkovanja su pogodbu na upravinu. Novost se štiju poštarskom nupatuloom (aš-dnjo postalo) na administracijo. Naše Sloge. Jmz. prozija i nif. Niska pošta valja točno oznakiti.

Komu list ne dolje na vrijeme, naka to javi odgovorništvu u otyoranu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nezloga sve pokvari". Nar. Pos.

Izasi svakog četvrtka na olovam arku.

Doplat se novčanju ako se i notiskaju.

Nobiljegovan listovi se neprimaju. Predplata a poštarinom stoji 5 for. za soljake 3 for. na godinu. Razmjorno for. 3/2. I za pol godinu. Isvan carovino više poštarina.

Na malo jedna broj 5 nov.

Uroditelstvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 13.

Naše sjedinjenje.

Iz litre, na cara i kralja rođendan.

II.

Idači Gajeva ilirizma, kojim je hotio sjediniti Slovence, Hrvate i Srbe, oprli se ovi posljednji odmah s početka tako, da s njimi nobijuše daljnega govora.

Kod Slovonacah, imenito u Stajerskoj, našla je tu ideja privrženikah, a glavni reprezentant njen bio je hov dvojni Stanke Vraz. Možda je nešto pranašlo i kao. Poprimio ilirskog jezika u govoru i pismu zadavalo je potežkošah, koje bi dakako većim dijelom bilo već danas svladane, kao što su svladane potežkoše novih izrazah slovenskoga jezika.

Neki Slovonacah su se svakako u dobroj vjeri pobjegli tih potežkošah. Nekim pojedincem bile su to potežkoše sradstvom, da vojuju proti ilirizmu. Bili su tu na svaki način prestani ono nesretne ruke, koja nedozvoljava, da se upoznamo kao rođena braća, da se ujedinito, ojačamo, usrećimo i zajednički život živimo. Ti neki pojedinci mogli su i neznati zadržati zlobne svrhe, za koju su radili, mogli su i na kojom drugom polju, nepolitičnom, djelovati proti našemu ujedinjenju, pak tako i nelotice pogognuti za sobom naroda i njegovih uplivnijah sinovah. I danas ima takvih pojedinačnah, koji rado proti našemu ujedinjenju, bilo ono pod kojom drugo imenom. Nit imo nit potožkoše jezika nisu njim uzrokom, da se tobož nobi mogli ujediniti, nego očajem, kojim vojuju proti ujedinjenju.

Kad bi se i htjelo — dato non oonceza — uinuiti hrvatski jezik, zar je taj za Slovence težji nego li njemački? A koliku praktičnu vrijednost ima za nas njemački jezik? Zar nas koji ide službovat, trgovati, itd. u

njemačke zemlje? Nije li nam za služba otvorena baš u naših zemljah i njim susjednih?

Već prije dualizma odvratili su se bili Slovonci od ilirizma, koji je za proglašanja dualizma (1867.) bio već i u Hrvatskoj postao. Nije dakle dualizam odilio Slovence od Hrvatah. Nit dualizam nije uzrokom, već samo sradstvom, kojim se nastoji zapriječiti naše sjedinjenje, ili uzdržati nas razdiopkano.

On nam je mnogo škodilo, on nam škodi, i još će, ali i uani mogli bi si bliže stojati jedan drugomu; a što je glavno, on nije takav, da se ga nobi dno shodnim načinom rieliti.

Kad bi se 7 milijunah naroda, živuđoga u predilish monarchije, koji su čino volovlastju, među sobom sporazumilo i zahijvalo oživotvorenje svojih pravah, imenito svoje ujedinjenje, i radilo i u sadanjih okolnostih prema tomu, i nomirovalo dok to nobi dosoglo, nobi njim se toga moglo odrediti. Zadovoljilo bi njim se danas i sutra, u prvuj prilici.

Da bi ilirska ideja, koja je bila i u Istri glasnoga odjeka našla, bila prije postala u Dalmaocij nego li u Hrvatskoj-Slavoniji, o tom se nada govoriti. U tih zemljah postupalo se je jednomyerno. Pače iz Dalmaocije čuo se je prvi glas, na znanstvenom polju, proti ilirskom imenu, kao nenaravakomu, neznanstvenomu, nepovjestnomu za označanje onoga, što se je u ilirskom idejom htjelo. Bilo je to u vrijeme, kad se je bio ugubio svaki javni izražaj, svako javno mišljenje, svaka razprava naroda o sobi i za sebe. A čim je postao najposliednji absolutizam, već nije bilo govora o ilirizmu nit medju Hrvati Hrvatsko-Slavoniji-Dalmaocije.

Tad je mah protola Jugoslavija, jugoslanizizam, što nobijuše ništa drugo nego li prijakuja Ilirija, iliri-

zam; koja je htjela kao i Ilirija obuhvatiti Slovence, Hrvate, Srbe; uz koju su pak i opet slabo ili nikako pristali Slovonci i Srbi.

Glas domoljubah u Hrvatskoj-Slavoniji-Dalmaociji, zatajivših svoje imo u govoru, u knjigah, u novinah, u zavodih, ustanovah, u svom, i zamjonivših ga sa jugoslavskim, slaboga je ili nikakva odziva našao kod braćah na istoku i zapadu, koji su se i nadalje svojim aposislašnimi imeni nazivali.

U samoj Hrvatskoj-Slavoniji imala je jugoslavka ideja protivnikah; protivnikah no samo proti imenu, nego i proti stvari, proti ideji. Oni isti, koji su proti ilirskoj ideji kao takvoj bili, bili su takodje proti ideji jugoslavskoj, kao takvoj; bili su i jasni i proti ideji hrvatskoj, kao takvoj; jesu proti našemu ujedinjenju, bilo pod kojim mu drago imenom, i bili i proti našoj sreci — nu to nobijahu nit nisu bolji sinovi naroda, a još manje narod sam.

Hrvatska ideja nije ništa drugo nego shodno označena ilirska i jugoslavka ideja. Njoj se ni gledom na imo non može razborito ništa prigovoriti. Ona je kaj takova u tisudo i više godišnjaj povjasti utamoljena. Ona ima povjastni temelj, koj nemogu nit narodi nit itko drugi uništiti.

Oavjedošeni o nuždi našega ujedinjenja, možamo to ujedinjenje zahtjevati pod kojim mu drugo imenom na temelju prirodna prava; zahtjevati naše ujedinjenje pod imenom Hrvatska, možamo no samo na temelju prirodna, nego i na temelju povjastnoga. Prirodno pravo, utamoljeno još u povjasti, svakako je jače, nego samo privržno.

U Europi se toliko država nustrajaju koliko uskrisuju. I naše ujedinjenje bi se lukše uskrisilo nego ustrojilo, a uskrisiti se može samo

pod imenom Hrvatska. Ta Hrvatska iztakla se je odmah na početku najnovijoga ustavnoga života. I prema se je začetniko njezine proganjalo, zatvaralo; prom je radi nje i krv tekla; prom se je poradi nje sabore razpuščalo i novo, umjetnami sradstvi i načini stvarane, sazivalo, ona je ipak sve to dalje i dublje korjona zahvala, ona je zadobila svojih sljedbenikah u Hrvatskoj-Slavoniji, u Dalmaociji-Istri, u slovanskih zemljah, pa u novije vrijeme i u samoj Bosni-Herzegovini. Kuda je doprla i gdje je pravo shvađena bila, tamo se je i uhvatila.

Proti njoj nemože razborito nit prijatelj nit neprijatelj, nit domorođao nit inorodac nit domaćin nit tuđin. Začetniko njezino, ako i su od onih, koji se zovu Hrvati, zelo isto tako dobro Slovoncom i Srbom kao i Hrvatom. Pod zastavom hrvatskoga prava zelo oni, da se zakupe Slovonci, Hrvati i Srbi, puščaju svakomu na volju i slobodu, da se zove Slovonac, Hrvat ili Srb, nadiraju i svecinju nit jezika nit vjero nikomu.

Ono, što imaju i za čim tože, zelo, da si svi troji medju sobom razdiolu. Proti njoj mogu biti samo neprijatelj našega blagostanja. Proti njoj je sva uredba naša.

DOPISI.

Iz Buzeta koncem agusta 1887. Neima više vromona glas iz ove obćine, pak ovo nas, da vam što šta javimo, i da se noredi, da smo se posljo ajajno pobjedu u skladu s našim željama. Nije tomu duga donjela je poročna "baba" odavio dopis, u kojem je poznati piskar medju ostalim i slededno kazao: "vodermo la nova ammi-istraciono comunale" čim je hotio reći, da će paziti na rad sadnjaj obćinske uprave. Mi se nlijoga auda nobojimo, jar rado naš upravitelj mrešstvo, točno i poščeno oko boljša ove zapisćeno obćino.

PODLISTAK.

Petar Dorčić¹⁾

(Konoć).

Dno 20. junija 1871. bude sveđano inštaliran. Duhovnu oblat kod inštalacijo njegove zastupao je najpouzdaniji mu prijatelj, kanonik krčki, Mato Volarić, a svjetovnu oblast e. kr. politički komisar Pre-mada. Dan njegove inštalacije bio je sveđan za cjelokupni narod, a šarenjakom bila je to gotova smrt.

Ako je pokojnik ravan bio u vršenju svoje službe kao župo-upravitelj, to je sada podvostručinim silami radio, da mu župa čim ljepše provat. Prvu brigu obratio je hravomov božjim, koje je nastojao što bolje uskrisiti. Osobitu pažnju posvotio je poljšpanju u Guranju hodočaštno cerko Bl. D. Marije-Ukrasjenj, u kojoj je i čitao mladu misu; pak još bi bio zaista mnogo za nju učinio, da ga je samo za kratko nemila smrt počedila.

Njegovoji brižljivosti i maru ima se zahvaliti, da su sada cerkvena zemljišta dobro obradjena i plodonosna, kao takodjer i ono župne nadarbine, koje je od predčastnikah svojih primio puste i neobdložane, a žumo u Drugi baščanski do zemlje poješčane. Kako je bio racionalni gospodar,

¹⁾ Vidl br. 31.

odgojio je župnoj nadarbinu Hops šumica, koje će vremenom baščanskim župnikom biti ubrane.

Svoju brigu posvotio je pokojnik imovini ladanjskog kaptola, pak da danas iz groba ustano stari glagoljški, čudom bi se tomu začudili.

Čim su na pokojnika izrodi i šarenjac jašo navajivali, tim ga je narod većma ljubio i štovao. Tako bje g. 1870. većinpm glasovah izabran zastupnikom lošnjskog kotara za poročki sabor, gdje je sa pročastnim kanonikom Šterkom i pok. Spinšidom radio, koliko su mu to dopuštaloo njegove sile i okolnosti.

Pokojnik nije za ničim tako težio, kao za tim, da doživi onaj sretan dan, kad će naš narod biti sam gospodar sobi i ravnopravan sa drugim narodnostim. Često je govorio, da tko će biti Hrvatom u Istri, valja da bude — pripravan na svaku životu, jer Hrvatom u Istri neovatu ruže nigdje. Njemu nije dao Bog doživjeti ono, za čim je težio, ali nam je ostavio primjor žarkog rodoljublja i čelik-znađanja, poput stanca kamena, neprodobiv u borbi za naša narodna prava. Kao hrabar voj-s" vedio je ljuti boj sa našim dušmanim, osavši vjeri i narodu svomu vjoran do poslednjeg časa života.

Dijelomu i velozasluznomu našem dr. Dinku Vitaziću te pokojniku; biti će do vijeka zahvalni pomorci baščanski, jer da

si je njih dvoicu providnost božja nadahnula, nobi bili nikada Baščani do žudjono i dugo oškivano nove luke došli. Bora-vođ na saboru u Porodu upozna se on sa tadašnjim e. kr. namjestnikom bar. Pinom, koji je takodjer bio zaustupnikom sa saboru.

Tom je prilikom vrueo pokojnik porpoćivao radenom dostojanšteniku nuždu novo luke. Pak to je jamučno mnogo pomoglo, jer čim je bar. Pino dobio listnicu ministra trgovine, votiralo je car. višo potrebitu svotu za gradnju luke. Kad je dišni starina Dinko njomu ovo vrlo ugodno rieči saobčio, bio mu je to jedan od najugodnijih časovah života.

I izvan krćko biskupije bio je pokojnik dobro pažen, to ga primjerice imenova konsistorijalcem biskupija senjsko-modrška.

Kako je bio dobar poznavalac glagoljice, radio je mnogo na spomeniku u crkvi sv. Luceje sa dr. Račkijem, Čučićem i drugim, da ga se može valjano pročitati i protumačiti.

Njegova kuća ako pripravna i mala (jer župnog stana njeima), bila je uvijek otvorena svakomu, a osobito cetau bliško kad bi k njemu došla koja ugledna glava iz šire naše domovine.

Da se u Bački ukorjeni što bolje hrvaština, zasnova uz pripomoć gosp. P. Čurbančića i bivšeg m u tada duh, pomoćnika

gosp. M. Mrakovčića narodnu čitanicu, kojoj osta vjeran član svo do smrti.

Od porporeta naše knjige pa sve do smrti nije propustio, da si nobi nabavio tako rekuti svaku knjigu, to bi se u duši radovao videti, kako brzim i stalnim korakom napreduje hrvatska knjiga.

Da se i poznije potomstvo okorlati njegovom knjižnicom, polzaći god. 1870. u vjćni grad Rim, učini prvi polzaka oporuku, u kojoj naredi, da se sje njegovo knjigo imaju dati za utamoljenje pivanskoo knjižnicom. U jednom pako kodiću ostavio je glavnicu od 4000 for. za štipendijo dja-kom svoga roda.

Za svoga života treio se mnogo za nabrazbu svojih netočkah, a sretan je bio, kad bi se uvjerio, da ga sledom sledo. Mlinojgodine vrlo ga razočistio prona smrt mlog mu netjaka P. Bonifacija, svršenog illozofa, to mu taj udarac prepošteno dušu razevilio; a stalno i smri dospješio.

Ako i nije bio pokojnik dovjek svetkog glasa, ipak će nepristrana povjest harcu iznami o njem reći, a neprotjerana je, ako uzvratimo, da kad bi imali višo Volarićevih naslednikah, bila bi nam zavisna i domovina sretinja. Medju takove može se punim pravom ubrojiti i pokoj-nika Petra Dorčića, komu nek bude trajna uspomena medju nami, a duša mu uživala svietlost božju!

Bilo je tomu negdje prije izbora kadno se naši protivnici nerasamiš javno kažu. "Vontinno pura ad agiro noi ozmano e onfirmano il gusto nell' odierno stato dello osoe in cui oaso si trova" t. j. noka dodju drugi upravitelji pak će, jur akusiti što će reći upravljati se občinom, koja je u najvećem neredu. Hoćete li veće dravivosti od čovjeka, koji tako govori i inače je odobravao i podpomogao bivšu upravu? No njegovu grožnju najbijaše beztemeljna. Doznajemo naime, da g. Clariel ništa nemari za nalogo sadašnje uprave, kojimju mu bijaše ustanovljeno, da vrati for. 170 i 18 1/2 nve, koje je utjerao i u svoj žup spravo.

Nadajmo duguju isti gospodin za lov for. 200, za koje je molila občinska uprava kotarsku oblast, da ga otkoškira, jer taj novac pripada obćini, al' rod bi, da imado i u Kopru po kojeg prijatelja, koji ankrava njegovu grdnu grolie. Žli jezici kažu, da kad bi on bio Klariel mjesto Clariel, da se nobi s njim toliko obzira imalo.

Jur Vam bijaše javljeno, da g. Clariel duguju obćini for. 1520 i 62 nve, glode kojih je novo zastupstvo odabralo u sjednici od 7. julyja posebnii odbor, da spravidl za taj novac, koj bijaše izdan od Clariel-a proti svakomu pravu i zakonju.

Oudimo se, da ga glavno oblast naprišto, da vod jednom položi račun o njegovoj upravi, pak da povratil on, što obćini duguju ili da se ga tuži i kazni. Al' da, tu nam dolazi na pamet opst enaj Clariel mjesto Klariel.

Isti gospodin utovio je u mrežu i našo podobolno svojim predlogom i svjetom o dlubi obćinskog pojava. Svjetotulud obćinara na dlubu zemljišta, udinio si je plan kako će jednom kad ga sa nadoliltava svrgnomo, ona koji se budu dlolili, kao odvjetnici zastupiti. Osnova ta postla mu je za rukom, jer on danas zbilja pravdao brani i zastupa.

Kad nu ono posludnici livdnih pod Buzotom utok poduholi, da bi Sovinjaku podobolna sutalza mlneiti jaz kod Mlarjere pod Sovinjaku, koji bijaše podignut proti naoru, tada je Clariel kao nadolilnik branio i zagovarao buzotako obćinara, a sad radi kao mlarkarta za Sovinjanu!

On je postavio kao nadolilnik modjaba na jednom komadu zemljišta pod Čerčanom i taj upoljno kao vlastilko Jakovu Buzanu, koji je primio na račun svojeg diela obćinske zemlje u Čerčanu. Taj komad zemlje htjeli su pod silu pojosti neki Dominik Plogo i brada mu iz Čerניה, nu to njim je zabranilo Clariel motivir modjaba dokle ju njihovo i upoljno Jakovu Buzanu a pojod. Buzan ju kasnije prodao to zemljište Ivanu Korvi, no Plogo mu ne dozvoli da mlno nřiva taj pojod, radi toga tužio ga Korva na sudu. Pak što mlislto, što brani endu Ploga? Nikto drugi nego piskar Clariel!

Tako je radio u Movražu i drugdje plodiv svudu jednomo puku mrežu il zanku, u koju se jo utovio, u sadn ga on kao od vjetnici (P) brani. U nekojih stranah nije došlo do alio, a negdje niti se neudilo došli, al' jo ipak puk smutio to on radi kao odvjetnici proti svojim vlastitim osnovam!

Ml bi upozorili al' sud u Buzotu na takovo nepodobitno, jer nije znieto niti njema na čast, da kojokakvi pisकारी puk smuduju, bumo i gule otvaraju širni vřata nepotrebnu pravdu i nepozvanim pravdnom.

Mi imadomo jošto obilna materijala proti bivšoj upravi, a osobito "dičnom" Clariel-u, nu nečomo, da Vam tim odviše na jednomo donadnjujomo znajuć, da želito po mogućnosti i ostalim dopisnikom zndovljiti. Ostaviti čomo dakle kojašta za drugi put, a za sada, da sto nam, g. urodnie, zdravo i veselo.

12 Dubašnica, koncom agusta 1887. Ima 20 dana, da tuguje i plače župa Bašćanska za svojim ljubljenim pastikom, a ovo isto nesreće, koja zatoče nas Dubašnjake, to svi plačomo i jadikujomo za svojim nezabornim pastikom, volet, popom Nikom Ilić-om, koji usnu u Gospodinu na Rokovo.

O Rokovo, Rokovo! Prod dvio ili tri godine na Rokovo pokosi nam nemila smrt volet. župnika Ant. Spindiča, dokana Kavstavska, odrisita zatočnika naših prava i zastupnika na porečkom saboru, a ovo godine istog dana smrt nam pokosi uzor-svećenika i vřla rodoljuba, popa Nika Ilić-a. O Rokovo! kao da si se rav' lla na nas!

Niš pop Niko rodi se 27. febrara 1828. u Omišlju od čistih kmotskih roditelja. Još bijaše dakle u mužovnoj dobi, a u zdavrlju kropic i vedar. Škole polazio je na riedkoj gimnaziji u Vrime, kad o našom jeziku nije se niti znalo da obstoji. Prinovicade nam často, da su sa mušili i ma-

djarštinom. Sedmi pako i osmi razred izuču u Sreću uvijek dobrim uspjehom.

Iza svršenih srednjih škola pošao Niko ugoričko sjemioništo, gdje izuču tri godine, a četvrtu u Tratu, gdje bijaše rođion za svećenika 2. febrara 1851.

Oim svrši bogoslovlje, dobre uspomono pokojni biskup Bozanić odaslal mladoga i još ndizkusna Nika u Norozino, kao kapolana, mjesto za onako mlada mučno, ali ali njegovom rovanšu i neumornim radom nadvlada sve poteškoće i puku u kratko vrime tako omill, da se još i sada polivalno njega spominjo. Iz Norozino bi primjošten u Orlic, gdje proboravi nekoliko godinah pa god. 1861. Niko bijaše "odrođen" za upravitelja župo u Dubašnici, mjesto u ono doba i odviše togošno, ali upravo njegovu vrline i njegovu bliga i krotka duš bijaše za to šhodna i prikladna. U Dubašnici bijaše odušovljeno od puka primljom, što ga odmah osokoli i podo neumorno, skrbiti so za poylorono "mstado uzornim izgledom, neutruljivim djelovanjem i zvatrenom rječju punih 20 godina.

Za točno i potanko opisati njegovo vrline, njegovo dušobrižništvo djelovanje u našoj župi, htjelo bi se viestiju pero, a mi čomo samo iz daloka, štogod o tom naktuknuti.

Kakav je bio naš obćni ljubitelj Niko, dostano bijaše pogledati mu u lice, to si odmah uvidio njegovu milosrdnost, krotkost i poniznost. Tko ga prvi put vidio, i a njim so porazgovorio, poželio bi, da i opet čim prije dođjo u njnu u dotlaj i razgovor.

Što da radomo o točnosti i revnosti u svojem zvanju, o pčvlavanju svojih dušnostih?

On nije želio nikad trudi, u svako doba pripravan bijaše na uslugu svojom stado, osobito kad je bilo providjati na svjetotuljavu umrlajuna, koje jo znamo riedkom blagost i štosti pripraviti na prolaz a ovo imamo dolno u boji život.

Rioš božja tekla je iz njegovih ustih jazgovita i popularna tako, da su se djoca mogla okoristiti njegovim naukum. Svaki i najmanju mlahu, koju bi uvidio kod svojeg stada, nobi ju propustio, a da ju odmah nospokara i nepopravi!

Niš nezaboravni pop Niko stokao si izvanredno šćovanje i ljubav u svojoj župi, što se najboljo povjodilo pri njegovoj smrti, jer notom so jo prosuo glas o njegovoj smrti, puk vas otiao razovljen i zapanjen, kao da bi grom iz vedra noba pao, pa svi, kažomo svi, udariu u plač vapod i pitajunj jedan drugum: aline! što jo latina, da je naš dobi plovam umro! To no još bolje vidjelo pri njegovom aprovodu, kamo je došlo imlo i vřilko, staro i mlado, promida jo župa nu daleko razpřinom, da uodostvijo i mlči Boga za plemenitu dušu svojga nezabornivoga pastira. Poliko naroda pri aprovodu nit se vidjelo, nit čomo se viditi u našoj župi. Svdo se od kaunona pri onom zatolnom prizoru. meralo ganuti i oko orostiti, i u latinu, ne bijaše ond' dušo, koja nije zaplakala. Silna povorka puka aprovola ga u njegovo vedno mjesto Omišalj i nosilo ga do 40 muževal, premda dva eta hoda.

Nezaboravni jo pop Niko srdačno ljubio svoj narod, tako, da su kod svakog narodnog napredka ili pobjedo, njegovo mllo od izkazivalo radost i veselje.

Nijedna žrtva ne bijaše mu prevetlika, kad so je radilo o narodnom probietku ili o narodnoj časti.

U kratko: naš pop Niko bijaše čistie svećenik, vatren rodoljub, dobar i krotak, rovan, razborit i milosrdljiv prijatelj puka. Koji ga je pobliže poznavao i s njim obćio, nobi mu bio mogao nit najmanju pogriješku spočtnuti.

Razovljenjo vapiju za Tobom nezabornavi župničo, Tvojo zapušćenó oviečo, mnogobrojni prijatelji i šćovatelji, a svi so skupa Bogu mole, da bi Ti podielio pokoj vječni!

Pogled po svijetu.

Trat, dne 7. septembra.

Austro-Ugarska: Carovinsko viešo imalo bi se sastati negdje početkom oktobra. U tom zasjedanju riešiti će se još porez na slador i nekoje druge vřdine osnove manje važnosti. Delegacije sastati će se mjeseca novembra.

Česai u Sleziji kane tužiti ministra prosvjeto dr. Gautscha na državno sudište, jer je uništio ustavom zajamčeno pravo, protivieći se da pro-

uzamo slavensku gimnaziju u Opavi na državno troškovo.

Ministarstvo rata sklopilo je sa tvornioami pogodbu, usljed koje imaju se izraditi najdalje za tri godine pune ke opotovnjače, koliko jih treba za stalne čete.

U Češkoj vrije još uvijek u naranu proti ministru prosvjeto. Imalo se držati u kraljevini završni taboral, nu vlada je nekoje vrijeme abrašila, a druge raspustila čim su počeli oštrije razpravljati.

Dalmatinski autoionomišii silno su pokukujuni što ne bijaše u Splitu potvrdjon izbor njihovoga vodje u obćinsko zastupstvo, dra. Bojamonti-a. U dekretu, kojim je uništen njegov izbor, navadja se, da pošto nije Bojamonti položio računan o svojoj upravi kao bivši načelnik, prem je bio od vlado višo puta na to pozvan, stoga nemože niti zastuputi obćinu kao obćinski zastupnik.

Hrvatski sabor sastao se dne 1. t. m. u glavnom gradu Zagrebu. U kraljevskom pćiamu navadaju se pojedino zakonske osnove, koje će imati da razpravji novi sabor, koji se sastaje za prvi put na petgodisnje zasjedanje. Predsjednikom bijaše izabran bivši predsjednik Mikšo Hrvat a podpredsjednik Gjurjovii i Francoisi.

Sabor se jo podielio u pet odsjekah, koji su imali ispitati pojedino izbora. Po izvješću tih odsjekah odabrani su svi izbori osim onoga u sv. Nedolji, gdje bijaše nezakonito izabran vřdini kandidat, i u Senju, gdje bijaše izabran kandidat stranke prava g. Folnegovii. Izbori u Ozlju, Novom, Džakovu, itd., proti kojim bijaše podnošeni utool, biti će po izvješću dotičnih odsjekah odobroni. U posljednjoj sjednici birao je sabor pojedino odboro, kojim će so izručiti na prečoso sav budućii sarski rad.

Srbija: Srbsko ministarstvo izpitulo je prošle suboto pojedino predlogo, koji će doći na razpravu u predstojedoj narodnoj skupštini. Govorilo so, da je bio nakanio podnioi ostavku ministar finanćjah radi neko odluko kasnoionlnoga sudišta, nu da se jo predomislilo, to da čomo to podnioi izvješće skupštini. Srbska vlada predložiti će skupštini, da se umanji plača avim činovnikom za 30 po sto.

Bugarska: Princu Koburgu pošlo je napokon za rukom sastaviti ministarstvo, u kojem je prouzoe predjedništvo bivši regent Stambulov. Sastav ministarstvo, da je pospjebio glas, da čomo vlasti pristati na to, da se pošaljo u Bugarsku ruski general kao upravitelj, Iz Sofije javljaju, da je vlada zaključila suprotstaviti so ruskomu generalu, ta da bi ga dapače oružanom rukom dočakalo. Princ Koburg zabranio je svako dopisivanje bugarskim častnikom sa izvanjekim častnici.

Rusija: O sastanku ruskoga cara sa njemačkim carem Vilhelmom glasa se, da čomo slediti 12 t. m. Nekoje novine pišu pako, da neša u obće niti doći do sastanka, a najmanje pako u Statuu. Ruske novine pišu, da so Rusija neima pouzdani ni u prijateljstvo Austro-ugarske niti u ono Italije, jer da čine ove vlade onž što Bismark hoće, a da Bismark neželii dobra Rusiji, o tom da je osvjeđen svaki Rus.

Franezka: Franezki diplomaćki krugovi, da su ohladnjeli napram bugarskomu pitanju. Oni su opozvali svoga agenta iz Sofije, da tim dadu Bugarom razamiti, kako bi se imali podvrgnuti tutorstvu Turško i Europe.

Italija: Talijanski zastupnici, koji su imali iz Beča u Pariz otputovati, da tamo sklope sa franezkim zastupnici trgovski ugovor, upučeni bi-

jahu, da odgode svoj odlazak. Franezko naime novine pišu, da noima nade, da bi došlo do mala do povoljna ugovora izmudju Franezke i Italije.

Njemačka: Njemačke službene, novine pišu, da čomo Njemačka i nadalje nastoje, da se uzdrži europejski mir i to na temelju berlinskoga ugovora. Ako Bugarska nastoji, da taj mir naruši, tad njoj Njemačka nemože ostati sklonu. Princ Koburg kao bivši knez Aleksander, da su narušili ugovore, na kojih se temelji obstanak Bugarske.

ISTR I XVI.

— Ašdo zabudu tobo istrilje, zabuvna buđi dostica mon. Po pant. 180.

Siolkkih doia bujno zelenilo, Arkadiji sa troćnim rudinama, Ponejakn "Tempo" sa svojim milotama, Auzonskog noba čaruo plavetnilo...

Svo to mu makad mladoo uznošlo: Vřolnom sreou podajalo plama, Zndaralo ga svojim divotama, Noboskom nlašću čuvstva mu plentilo.

Al' draži još su, Istro, tvoji sadi, Ognivoi travni, cviečo mirisavo, Zoloni luzi, lonci vinogradu! I ovo nobo nad tobomo plavo — — — Stog na tvom krlju kad mo smrt rođi — — — Proniti kraju, žalnu sklopiti odli! — — —

A. K.

Frazina i Jurina.

Fr. Dragi ti, da biš rekao, kako su se razumili istarski Talijančići s rođinici Ungarozii?

Jur. Lopo, tor rođi Ungarozii znaju za potrobu i talijanski, a istarski Talijančići znaju pitati jst al pit i hrvataki.

Fr. Ma su se pak morali po sntreboljsku točno razumot rođi Ungarozii z brati, ki su prišli s Pošti.

Jur. Aj niao no, tor su jih za ruku poljali va kazarmu apat, a kadn' j' dovik lašau al žejan, more i na moti pitat.

Fr. Tako ja, tako.

Fr. Ma ča bi rođ, da "b a b i n" Marko onako trdo muči kada ga trčćansko talijansko gazoti onako poruškaju i kloftaju?

Jur. Znaž zna, da kada bi počel mesat, da bi mu još jašo pod nosom zasrdlo.

Fr. Tako će bit smrada, ja.

Jur. Joh nobi mučal no, da ni blatun.

Razgovor

mej surom i Ivanom, poli bařćvanske lokve na Višnjanskini:

Juro Hvaljen Isus, kuma Ivo! Ivaž vřzda tako buđi. Ši je napojia da, a tužno blago kada dođjo čoma čomo bit nazad sedno kako i prvo.

Jur. Pravo je pravo, pati tužno blago glad i žuju.

iv. A čomo pati čovik, blago i svo ča je pod sunceu.

Jur. Ča mlisiz, ča li škoditi suša i grozjut kake i turkinjo.

iv. Da bi tako no; na mistih jo veš bilo počelo lišće odpađati, kako so jo i turkinja zvrnula na zemlju prez klina: ali tulca.

Jur. Nisi li ča čuja od gospođe porečke, kako to plaćat ovo lito grozje.

iv. Štja sam na jednoj talijanskoj gazeti, da to plaćati toran po 0, a plantadelo po 8 florina.

Jur. A la kosmato njim dušo, ki do njim ga dati po ta proji.

iv. Nijedan ki je pamotan, ma to konj gospoda gledat, da grozjo još onoj kupo, ako bude samo mogudo.

Jur. Ma povij mi kamo, da će roč, da poročka "baba" nič nepše, da je tukalo našu Visnjansku gospodu, krajelo i šanjakjo?

iv. On noznaš, da je bia joamk jiat i va hladu lozat niki "u bin" prijatelj iz Visnjana, za ono, da jo bia odužen prije sodan lit, i potlo jo bia po dva puta talijanaški prozontant.

Jur. Pak kako jo to izašlo sada na svitlo?

iv. Ha, izašlo jo po onoj našoj starinski, da kila klina izbilja.

Jur. Ma da si jo bia obrila bradu kada jo hodja u Pulu proevitloga cesara greuljo pitat.

iv. Ter ni imā brado, nego barbin.

Jur. Da, da barbin jo ogulla u nadi, da će mu u Pull bolje pasat.

iv. Dragi ti, tornajmo mi raje na prvi naš pogovor.

Jur. Imāš prav; sam to hotil pitat, da da do roč, da se naš poglavaril niš na brinj, za ošteti i popraviti našo lovkjo, ko su bilo il su još prazno. Napitju junta, da nam pomoga, ni negovoro nič ljudom, da bi valjalo našo vodo ošteti.

iv. Dragi ti, naši poglavaril noimro ako čomo mesto čisto vodu pit smrdnjil ili nikakovu, tor gospoda imaju vodo va štomarā a mi knoči pitmo kulmajno od onud kako blago gazl i blat. Za to neboli gospodu glavā.

Jur. Tako vidim, da čomo si morat sami pomod.

iv. Voro ja, ako čomo vodu imat i pit čietu.

Jur. Čuj, kamo ivo, još ovu zadrž jo vero prav.

iv. Daj hitro zadrž mi jo pođ.

Jur. Nič lna mi jo povida šurndović Stipo, da jo doša u voporum s Tratu va Porod, pak jo pošā va doganu, da niška pitat. Tu jo pustila sa stolu svoju mošnjou all takujla sa 28 šoldil. Pasa van i za malo so danišil, da mu jo ostala va dogano mošnjou. Vratil so nazad i zapila svoju mošnjou. Tu mu rekli, da jo munjon ali prijil.

iv. Ah, grebodo od svitla!

Jur. Ej, ali naš Stipo nada se snelipit vod pitā svoje i oni mu dāl lipo mošnjou, samo so zadržali i florin i 60 šoldil.

iv. A naš so mu zadrž ta florin i šoldo?

Jur. Noimro brato pitaj lipo u Porodu stmanu va dogani pak do ti povidat.

iv. U, da šovik smil zabeštunil!

Različite vesti.

Imonovanja. U području šnanelsalnoga ravnateljstva za Pelmorjo bijahu imonovanil kod o. kr. porožnih urednih služodil činovnil: por. blagajnik: Bigatto Fran za Buzot; Bombig Anton za Kerk; Šestih Edvard za Boloc. Kontrolori: Hošovar Ivan za Ajdovāčinu, Borri Zoilo za Trāž; Ban Ivan za Motovun; Bonussi Frano za Buzot; Kavčić Josip za Cirkno i Subid Grgur za Boloc. Porožnim pristavil: Bašanuti Mato za Pazin; Pavao Josip za Piran; Volčić Ivan za Pulu i Ramot Hluko za Pazin.

Vjenčal ee. Naš prijatelj i čestit mladi Hrvat vodim iz Pušida na otoku Braču, I. Petar Batarić vjenčao se dne 31. augusta t. g. sa krasnom gospođicom Madalonom Madinoc. Naše najsrdačnije čestitke novovjenčaninim.

Iz Veprincea pišu nam, da su tamo dne 31. augusta t. g. vrlo sveđano dočekali novoga župnika, volod. g. Mihovila Laginju, koga jo dopratila krasna kita prijateljih i gostiteljih. Cim su se pokazale kočije, u kojih se nalazio g. župnik sa pratnjom, zazvonilo zvonovi i zatutjelo muzari.

Novi župnik bijaše pozdravljen uzidono od mnogobrojno skupljena puka, a nagovorilo ga volod. g. Župan i Ivanić, kojim so jo na dočeku i ljubavi izkazanoj mu, najtoplije zahvalio.

Čekamo, da nam koj od tamošnjih prijateljah približe doček i ulaz novoga župnika u Veprince opišu.

Odsudjen. Iz Pazina pišu nam, da jo nedavno bio kod tamošnjega kotarskoga suda oduđen na globu od 6 for. i na troškove parnice jedan od glavnih stupovalnih pidanski talijanosaň, g. F. Lupatina. Picanski učitelj g. A. Nežid bio jo naime zatvoro u školi sina rođenoga Lupatina radi neposluha a otac djeteta, koji netri i onako g. učitelja, opovrago ga jo

tako, da bijaše učitelj prisiljen tržitl ga radi uvredje poštenja. Tako je došlo do razpravo i do oduđen g. Lupatina. Čekamo pošliho o tom vijesti u porođko "babi".

Obćinski izbori u Motovunu započeli ču — kako nam od tamo javljaju — dne 19. septembra a trajati će 6 danah.

Narodni naši protivnici poduzimlju sva moguda, da izvanjski puk smute i provare, nu mi se odvratno nadamo, da njim jo sav napor uzaludan, ta do njim nečdo ovaj put niži započeta gradnja často pomodi. U budućem broju svratiti čomo se opet na to vrlo važno izbore.

Iz Rieke pišu nam 6. t. m. U ovih stranah, klarario se ovih danah veliki morak pas, koga napokon ulovilo u tunori kod "Vosa" blišu Kraljevič. Moraka nemam mjestila je 5 metarah duljino a težila 1500 kg. U utrobi našli ostanakah čovječjeg tloca, t. j. lubanjil i gojlonice. Išlo ga silu ljudi gledati, al prom sa plaćalo 10 novu, za ulaznju, isto nije — malimo — gošpodar eskupito tolko, da si naplatil kvar što mu ga ta greboda učinila na mozi.

Javljajuć Vam otu malinu, dostavljam Vam i drugu ovodu novost. Parobrodin "Cattara", koji jo bio onomadno odvozmila bradu? Madjaro put bajno Vonocijo — došlo ovih prošilih danah na Rieku do trideset talijanah, da pohode "sladku bradu" Riodano. (Cim so, da se Riodani avadlja brada). Prom ih bliše male, i prom su se zadržali na Rieki avno jodan dan — dođokao ih (kakvo jvija "Blindol") rjajno i odučljivo. — Kud baričeta da se jo naspravljilo Italij i Hun-gari!!! Drakli so govori mlado čomo kako su "Ungarezi" padali sa talijanaku slobodu? i obdo pilo so u imo sloga i bratimstva Madjarsko i Italij! U tom jo imolu govorilo Mou-shu, urednik "Pismo Islioka". Ah, su so Turljan smil moral tomu smilaj ot avat!

Parobrodarsko društvo "Švontuga" drugovl dnevvalo jo sa popravak kapulo av. Rieku u Voloskom for. 20, na čomu se kl. družtvu dotični odbor lipo zahvaljuje.

Iz Pazina pišu nam početkom septembra. Koncom prošloga mjeseca ostavio je našo "Središće" poglavil gospodin Eduard pl. Kuhnčović, pristav kod ovdšnjeg o. kr. kotarskog suda, pošav na svoju novo mjesto kao kotarski sudac k bradi našoj u Podgrad. Gospodin taj staklo jo ovdje puniti sodani godinah, ta si jo svojim svlaštajem, uljudnim i nepripravnim postupanjem staklo svobod priznanja i štovanje. Došav amo, nije — promla hrvatskog poriohla, a kao sin šimovnlka kome otac rano umro, u talijanskom Kopru, talijanski uzgojen — nimao poznavio našega hrvatskog jezika, nemajuć niži priliko u mladišt il svojoj, da so ga naučil, premae jo to vrud žoia — radi česa so jo plicu ovih rođakah čosto i to žalostnja moom trilo. Nu uvidiv ovaj odmah, da bez smanja hrvatskog jezika nemožo ulikato težko i važno dužnost uzvilođog svanja sudnčkog sudno vršil, osvjođodan, da jo andas radi puka, a no obratno, pođo svojekil uđil naš jezik, to ga u kratko vrijeme tako nauđil, da mu jo sada u govoru i plemu posuvoma vješt. Čto, koliko možo nomorun rad i obziljan voljal. Budući se jo mogao pl. K. bez tumača razgovarati sa našim pukom, a poznat kao vooina vrstan, prijazan i nepripravan sudac, koji ču svakil čas svakomu ljubav i uslugu učiniti, ta so nečdo nitko šuditi ako kažemo, da jo naš puk uprav njega najvolio, u njoga so najviše uzdao, kod njega htio prošlućati bitl, i s njim posla imand. Sa svih stranah no samo našeg, nego i drugih kotarah, dolazili bi danomico mnogi drugi ga savjeta i pomođi. Ured njegov bijaše vazda obkoljen našim pukom. Kolkio pravdjal jo zapročio, kolkio neprijateljlah pomirio, kolkim savjetom pomoga, to znado čitva srlođnja Istral S kratka, pl. Kuh. uzor činovnik ponahao so ovdje kao pravi prijatelj puka.

Kao diego katoličko orkevo uđio jo vazda, da so dade Boga božje u caru caravo. On i čostita mu obitolj bijahu gotovo prvi u našom Središću, koji su no samo riečima izpovjodali svoju vjeru, nego ju takvojer i činom posvjedočivali, to tako svima prednjačili krasnim svojim primjorom u vršenju krđ. dužnostih.

Al kao što imado svaki čestit i valjan čovjek neprijateljlah i protivnikah, tako jo jo imao i dieči naš k. K., koji su ga ruznim načinom ornili i plorovali na našem mjestu. On, promda težko uvriedajen, vidod kako nekoi njegovo najbolje nakano zlo i krivo tumačo, nije im vračao šilo za ognjilo, nego uzdađuj so u Boga, da svako djelo mora na vidjelo, mirnom

* Medju tim bliše valjda riečki Pada-Op. Ured.

jo dušom čokao, da napokon, ako i kasno, istina pobijodi, to svlada laž i klovotu, što so jo barom čjeloinico abilo.

Pa kao to ču nam pl. Kuhnčović ostati nozoboravnlm, tako žolimo vrudo, da bi mu so vriedan naslednik u našem "Središću" našao. Našoj bradi u Podgradju čestitam, baš od srdca, ta so u velikoj radujomo, što su dobilil toll svlostna i nepristrana sudac, koji drži visoko zaštavu pravdo i zakona. Ilobri Bog dao, da so opot s njim ovdjo zaštavamo!

Omišalska špilja. U poslednjom broju opisao Vam jo, g. uvedniče, netko vjorno i točno posjet "Šivanjsko špiljo" a ja mislim, da ču ugoditi otonjonim čitateljom, "Našo Slogu" budom il tu kracnu špilju u kratko, kolkio mi budu silo dopušćale, opisano. — Prijē svoga valja mi kazati, da ju Omišljani zovu "Šivanjska". Nalazi se na sjevero-istočnoj strani otoka, odaljena po prilici jodan sat od Omišlja, sat i pol od Dobrinja, dotvrt anta od mora, a pušćokom od sola Rudini, na pustom krašju, gdje osim magliža i kušā drugo norašo. Promotriv okolnu, nebi ni u smu pomislilo, da upravo tu krije zomajljeta utroba tolliku krasotu u sobi. Kud so okronoš gola, pušata, malko uzavista ravnan, kakvih došost, potnjaet motarah nad morskim površjeom. Ako nije nigda u njoj bio, mogno bi prođi i u nju. I prvih njo. jo ju nobi savimim lije našno. Žadržalo ih ulaz gdje so trobn spuatiti, nolma ni 3 metra u promjeru, a dubok jo kakva tr metra. Pogledaj došjo i mladi čoi, da jo to presta jama, kakvih so došće na krasu našjo. Al ono, u jedncom kutu to jamo mlanoj otvora, kroz koju so šovjek jodva potrebniče provadi možo. (Na dan izlota razštilil su napred poslan točak otvor). Pošav nekolkio motarah kosa na došjo, dođjoš u mlani prostor, gdje so vod ispravilil možak. Al oto prad tobom drugog mlanoj otvora, poput prozora, koj jo njegda morao biti samo molona školja, koju su krasnjo dljetom povodali. Vajta so opet unaradilil i pravdilil i kroz tu školju, pak oto to u povodom slaganom prostoru. Na desnu opanak nepokrugil otvor, kao vrata nokakvo pođi, Ajd avćano napred i Prigral so i polagano nikubrio, pazod, da ti po vlačinom signatim tlu nepopuzno nogā, spuelil so ničo. Sad ni jodva u pravoj špilji. Razvitielil dobro taj progor i oto krasnoj prizora pred tobomil U kamentu si stalonu; — kud so okronoš samo sig. Tho jo Mlobnato a svražio u sredini sa dva do tri metra dubokim jarokom, u kojeg so oladi vodā, a toga jo na dan ovoga blato. Taj so javak protežo do konca špiljo. — Pokrajni zidovi toga krasnoga mlona izgledaju kao da su obloženi nabornimil zatičori. Krov jo dlan. Vede i manjo sig, raznog oblika, visode iz njega, zadržljaju to — svo ti so pridnja kao valovito moro. Dvjo velikobratvono kolono, kojih bi imala dvojica šta obuzmati. spuštaju so svaka sa svoje strane od kosa do tlu. Iduć napred troba da dođil do jarka, ta ti valja da so dobro zaokodā, pazod da nepadeš u nutra. (Nam nije trebalo onaj dan skakati, jer smo imali poproko dasko.) Prođil andim manju dvje kolono i oto te u drugoj sobi, koja osobito obiluje na kolonah. Zadržalil so u njo, predstavljaju svo ruzno kipiavo. Opat troba skobitil preko poteka (Mi smo i tu imali dasko) i sad ideš uzbrdo. Došav na vrh, pruža ti so osobito llop vidiki, i to tim više ako jo i prvašnja soba razvitičljena. Nešto jo tu biš tvoraholnoga — nešto takova, što so nedno opisati. S tog vrha spuštaš so opet nižo u treću sobu. Ovdje treba, da dobro paziš kamo polažoš ного, jer vodi i manji stalagniti po tlu, uz prilicu strminu, proto ti, da so neprovališ. Tu ima najveđ stalagnitah raznog oblika. Pošav napred, dođjoš na prilicu ravno tlo i oto te u četvrti sobi. Ovdje jo kolonico strano oštčono. Ciel komadil lože po tlu. Bit ču sjogurno tomu uzrok, što su jo ljudi, krako nam Dr. Kubić pripoviedā, u misli, da jo to zlato, razbijali i nosili kući. Sad ideš nešto na više, kroz so sve nižo spušta, dok so nepokon kroz i tlo skupa sružo i vod napred nemožā — jer si na kraju.

Ovim kratkim opisom pokušao sam dati čitatelju samo mali pojam o našoj špilji, jer ovakvo so stvari opisati težko čadu — pjo treba motriti. Pisao ovih redakav njo doduše drugih špiljah vidin do ove, nu po njegovu zamjernu miaoju, nije ni ova medju spaliednjoro. Da ju jo vriedne vidjeti, to do mi sva gospoda izelitiči posvjedočiti. Drugo pobiteljil nima, osim da moras dobro paziti kuda stupaš, da nepadneš. Da bi toj so samo tlo uredilo t. j. po mogućnosti poravnalo, tada bi jo mogao svatko obaci. Lanjake su godine u njoj bilil nekoi Riodani, kao što smo to našil na jednnoj tabli na kraju zabilježono. — Škada što neimamo sobom mjere, da ju izvijerimo, nu po pripovjedanju pokojnog ml prijatelja Bonifāčija, duga jo oko 70 m. široka 5—15 m, a isto tako i visoka. Zomljo nad njom bit ču oko jednog metra dubljino.

Zanimivo bijaše motriti našeg starinu diegnog Viteziā, kako so uz svo to pogibolji vero po špilji. Očo podno stupimso svi veščim licem, što vidjomso tako krasnu tvorbu najke prirode u zomajljkoj utrobi, na polje. Nije so zbilja čudil, što su si naši stari u svojoj fantazijl predstavljali to stanom podzemaljskih vilah. Ta lipšeg stana nebi si mogle ni ono izabratil!

Božul

Javne zahvale.

Predsjedniku "Slovansko čitalnice" u Tratu, gosp. M. Polidu, stigle su sliedodo zahvalnice:

Volostovani gospodin!

Povrativ so u svoju domovinu, prvā mi jo ugoda dužnost, da so zahvalim Vam kao predsjedniku za dođok Čehā i svoj gg. odbornikom za srdačan to iskron dođok i za svij poštivotnost, koju oto nam izkazali prišakobil nam stanove, gostod i zahvaljujoč nas. Oni časovi, koje smo provielil u Vašom društvu ostati ču nam u zahvalnoj spomoni. Ujedno Vam molim, da izvolita objaviti našu zahvalu u imo podpisanoga odbora u Vaših slavenskih časopislih svim Slavonom Tratu i okolico!

Preporočilju Vam so, dubokim poštanjom

U Pragu 20. augusta 1887.

Odbor za izlet u Ljubljano tld.

V. Pitriče, J. U. dr. R. Schmauss, predsjednik.

Volostovani gospodine!

Ugodna nam jo dužnost izradit Vam imonog glavnoja odbora najkrajnju zahvalu na njihovom dođoku čunko brado i na svilh brigah i ovom trudu, koji jo imno očo togn tmošnjil odbor.

Moleć Vam, da ovu zahvalu prišavite p. u. članovom tridanskog odbora, biljozimo so osobitum poštanjom

U Ljubljani, 28. augusta 1887.

U ime odbora za dođok češko brado

IV. Hrvilin, Murnik, predsjednik, podpredsjednik.

IZKAZ

za Polemiev spomonić.

Nadaljo pripisaje sliedoda gg.:

R. Dolonc vojda u Grnu	fr. 10.—
Teodor Aničić Trst	" 10.—
Ljubo Medanić Bakar	" 10.—
Braco Tudičić Voloko	" 10.—
Jakov Štrukelj iz Trobića	" 2.—
Osvobod Luvoslav, pošt. činovnik u Boču	" 1.—
Po zadnjom iskazu	502.08
Ukupno	for. 005.08

Zahvaljujoč so na primljenom mlodrih, proporeča so za daljo primoca.

U Tratu, 7. septembra 1887.

A. Truden, blagajnik.

Lutritski brojevi

dne 3. septembra.

Boš	85	40	71	8	50
Gradec	53	2	24	56	74
Tomušvar	82	60	45	31	48
dne 7. septembra.					
Brno	83	34	38	81	78
Innsbruck	28	68	48	80	45

Dopisnica uredništva.

G. V. J. Rieka. Onako se nemože tiskati, jer su nekoi karakteril nenaravni i odvışa mrdki. Cim dopijemo, pisati čemo Vam privatno o tomu vij. Ostalo izvolute postati, da vidimo. Srdačan Vam odzdrav!

Br. 3258

Oglas dražbe.

Za 800 kub. metarah gradjojnoga maturlajna bukovino iz katarske šumo "Lisina", osobito dobra za tanko piljenje.

Izvoz jo posve prikladan za željezničke postaje Matuljo-Jurčani. — Piznačno ponudo (najmanje za 800 kub. mtr.) biljegovano sa 60 novč. uz 6% cijeno, koju se misli poučediti, primaju so do 22. septembra u g.

Poblize uputa dajo podpisano glavarstvo občine.

Kastav dne 6. septembra 1887.

Glavar: Murnić. Šumaraki upravitel: Donadinil.

